

תקון הצות

הַעֲוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, וְדָנוּ, חֲמַסְנוּ, טָפְלָנוּ שָׁקַר וּמְרָמָה, יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת, כְּזָבְנוּ, כְּעִסְנוּ, לָצַנוּ, מְרַדְנוּ, מְרִינוּ דְבָרֶיךָ, נֹאצְנוּ, נֹאפְנוּ, סָרְרָנוּ, עֲוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, פְּגַמְנוּ, צָרְרָנוּ, צַעֲרָנוּ אָב וְאִם, קִשְׁיָנוּ עָרְף, רִשְׁעֵנוּ, שַׁחַתְנוּ, תַּעֲבֹנוּ, תַּעֲיִנוּ וְתַעֲתַעְנוּ, וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים, וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל-הַבָּא עֲלֵינוּ, כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ, וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מִה-נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמֵה נִסְפַר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגֻלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ, אַתָּה יוֹדֵעַ רְצוֹי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל-חַי. אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל-חַדְרֵי בָטָן, רֹאֵה כְלִיּוֹת וְלֵב, אִין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ, וְאִין נִסְתָּר מִנְּגִיד עֵינֶיךָ:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יִאֲהַדְוֵנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחַל-לָנוּ אֶת-כָּל-חַטָּאתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל-פִּשְׁעֵינוּ.

יכון לבכות על חרבן בית המקדש

עַל-נְהַרְוֹת | כָּבֵל שֵׁם יִשְׁכְּנוּ גַם-בְּכִינוּ, בְּזָכְרָנוּ אֶת-צִיּוֹן: עַל-עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיִנוּ בְּנִרוֹתֵינוּ: כִּי שֵׁם שְׂאֵלוֹנוּ שׁוֹכְנֵינוּ דְבָרֵי-שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמִיחָה, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: אִיךְ נִשְׁרֵי אֶת-שִׁיר-יְהוָה יִאֲהַדְוֵנוּ, עַל אֲדַמַּת נֶכֶר: אִם-אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבַק לְשׁוֹנִי לְחַכִּי אִם-לֹא אֲזַכְּרֶכֶּי, אִם-לֹא אֲעֵלָה אֶת-יְרוּשָׁלַם, עַל רֹאשׁ שְׂמִחָתִי: זָכַר יְהוָה יִאֲהַדְוֵנוּ | לְבָנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֹמְרִים עָרוֹ | עָרוֹ, עַד הַיּוֹסֵד בָּהּ: בַּת-כָּבֵל הַשְּׂדוּדָה, אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלֶם-לָךְ, אֶת-גְּמוּלָךְ שֶׁגִּמְלַת לָנוּ: אֲשֶׁרִי | שִׁיאֲחֹז וּנְפִץ אֶת-עַלְלֶיךָ אֶל-הַסַּלְעַ:

מִזְמוֹר לְאַסָּף, אֱלֹהִים! בָּאוּ גוֹיִם | בְּנַחֲלָתְךָ, טָמְאוּ אֶת-הַיִּכָּל קִדְשֶׁךָ, שָׂמוּ אֶת-יְרוּשָׁלַם לְעַיִם: נָתַנוּ אֶת-נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם, בְּשֵׁר חֲסִידֶיךָ לְחֵיתוֹ-אֶרֶץ: שִׁפְכוּ דָמָם | כַּמִּים סְבִיבוֹת

א. זמן אמירת תיקון חצות הוא בחצות הלילה, דהיינו שתיים עשרה שעות בדיוק אחר חצי הזמן שבין זריחת החמה לבין שקיעתה.

ב. אלו הימים שאין אומרים בהם תיקון חצות: לילי שבתות וימים טובים, חוה"מ פסח, ר"ה, ויוהכ"פ (בא"ח וישלח ז).

ג. אלו הימים שאומרים בהם תיקון לאה בלבד: ר"ח, מראש השנה עד אחר ר"ח חשוון, ימי ספירת העומר, חוה"מ סוכות, שנת השמיטה בא"י, ימים שאין בהם תחנון, וכן בבית האבל ובבית החתן (כה"ח ג לד), אולם בליל ת"ב אין אומרים תקון לאה כי אם תקון רחל (ברכ"י תקנב יא).

ד. נכון לשבת על גבי קרקע בשעת אמירת תיקון חצות, סמוך לפתח, וטוב שיניח בד או שטיח על מקום ישיבתו. ובימים שאין אומרים תיקון רחל, אין צריך לשבת על גבי קרקע (בא"ח וישלח).

ה. כשאין זמן לומר תיקון חצות וסליחות, כיון שהוא סמוך לעלות השחר, אזי יעדיף אמירת תקון חצות, כי הוא עיקר גדול יותר (ברכ"י תקפא).

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמֵינוּ וְרַחֲמֵינוּ וְדַחֲלוֹ לְיַחְדָּא שֵׁם אוֹת יו"ד אוֹת ה"א בְּאוֹת וְא"ו אוֹת ה"א, בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל-יִשְׂרָאֵל, הִרְיִנִי מוֹכֵן לֹמֵר תִּקּוֹן רַחֵל וְתִקּוֹן לְאָה (כשאומר רק תיקון רחל יאמר: תקון רחל. וכשאומר רק תיקון לאה יאמר: תקון לאה), כְּמוֹ שֶׁסְּדְרוּ לָנוּ רְבוּתֵינוּ וְזָרוֹנֵם לְבָרְכָהּ, לְתַקֵּן אֶת-שְׂרִישָׁם (אם אומר רק תיקון רחל או לאה יאמר: שְׂרִישׁ) בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרָנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאָנוּ. (ויאמר ב"פ:) וְיְהִי נֵעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.

תקון רחל

אֲנָא יְהוָה יִאֲהַדְוֵנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבֵא לְפָנֶיךָ תִּפְלַתְנוּ, וְאַל תִּתְעַלֵּם מִלְּבָבֵנוּ מִתְחַנְתְּנוּ, שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזִי פָנִים וְקָשִׁי עָרְף לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה יִאֲהַדְוֵנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא-חַטָּאנוּ. אֲכָל חַטָּאנוּ, עֲוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, אֲנַחְנוּ וְאַבּוֹתֵינוּ וְאֲנִישֵׁי בֵיתֵנוּ: אֲשַׁמְנוּ, בְּגַדְנוּ, גִּזְלָנוּ, דְּבַרְנוּ דְּפִי וְלָשׁוֹן הָרַע,

הַבַּיִת מְשָׁמִים וְרָאָה, מִזְבוֹל קִדְשֶׁךָ וְתַפְאֲרֹתֶךָ אֵינִי
 קִנְיָתֶךָ וּגְבוּרַתֶיךָ הַמּוֹן מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ אֵלַי
 הַתְּאַפְּקוּ: כִּי-אַתָּה אֲבִינִי, כִּי אֲבָרְהֶם לֹא יִדְעֻנוּ וְיִשְׂרָאֵל
 לֹא יִפְרְנוּ. אַתָּה יְהוָה יֵאֱהָדְוֶנִי אֲבִינִי גִּבּוֹר מֵעוֹלָם
 שְׁמֶךָ, לָמָּה תִּתְעַנּוּ יְהוָה יֵאֱהָדְוֶנִי מִדְּרָכֶיךָ, תִּקְשִׁיחַ לִבִּנוּ
 מִיְרֵאתֶךָ, שׁוּב לְמַעַן עֲבַדְיָךָ שְׂבִטִי נִחַלְתָּךְ: לְמַצְעַר
 יְרֵשׁוּ עִם-קִדְשֶׁךָ צְרִינוּ בּוֹסְסוּ מִקִּדְשֶׁךָ:

וְעַתָּה יְהוָה יֵאֱהָדְוֶנִי אֲבִינִי אַתָּה, אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה
 יִצְרָנָה, וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּלִבֵּנוּ: אֵל-תִּקְצַף יְהוָה
 יֵאֱהָדְוֶנִי עַד מָאָה, וְאַל-לָעַד תִּזְכֹּר עֵזוֹ, הֵן הִבֵּט-נָא עִמָּךְ
 כְּלָנוּ: עָרִי קִדְשֶׁךָ הָיוּ מִדְּבָרָה, צִיּוֹן מִדְּבַר הַיְתָה יְרוּשָׁלַיִם
 שְׂמִמָּה: בֵּית קִדְשֶׁנוּ וְתַפְאֲרֹתֵנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבֹתֵינוּ
 הָיְתָה לְשִׁרְפַת אֵשׁ, וְכָל-מַחְמַדֵּינוּ הָיְתָה לְחִרְבָּה: הַעֲלֵ-
 אֵלֶּה תִּתְאַפֵּק יְהוָה יֵאֱהָדְוֶנִי תַחֲשָׁה וְתַעֲנֵנוּ עַד-מָאָה:

עַל-חוֹמַתֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם הִפְקַדְתִּי שְׁמֵרִים, כָּל-הַיּוֹם
 וְכָל-הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא יִחְשׂוּ.
 הַמְזֻכְרִים אַת-יְהוָה יֵאֱהָדְוֶנִי אֵל-דָּמִי לָכֶם: וְאַל-תִּתְּנוּ
 דָּמִי לוֹ, עַד-יִכּוֹנֵן וְעַד-יִשִּׂים אֶת-יְרוּשָׁלַיִם תְּהִלָּה
 בְּאַרְצָךְ: נִשְׁבַּע יְהוָה יֵאֱהָדְוֶנִי בִימֵינוּ וּבְזֹרַע עֲזוֹ, אִם-
 אֶתֵּן אֶת-דִּגְגְּךָ עוֹד מֵאֲכָל לַאֲיֹבֶיךָ, וְאִם יִשְׁתּוּ בְנֵי-גִבּוֹר
 תִּירוּשָׁה, אֲשֶׁר יִגְעַת בּוֹ: כִּי מֵאֲסָפוֹ יֵאֲכַלְהוּ, וְהִלְלוּ
 אֶת-יְהוָה יֵאֱהָדְוֶנִי, וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתַּהוּ בַחֲצוֹת קִדְשֵׁי:

אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן, כִּי-עַתָּה לְחַנְּנָה, כִּי-בָא
 מוֹעֵד: כִּי-רָצוּ עֲבַדְיָךָ אֶת-אֲבֹנֶיהָ, וְאַתָּה-עֲפָרָה
 יַחֲנֵנוּ: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה יֵאֱהָדְוֶנִי, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָם:

תקון לאה

לְמַנְצַחַת, מִשְׁפִּיל לִבִּי-קָרַח: כָּאֵיל תִּעְרַג עַל-אֲפִיקֵי-
 מַיִם, כֵּן נַפְשִׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צִמְאָה
 נַפְשִׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי, מְתֵי אָבוּא וְאַרְאָה פְּנֵי אֱלֹהִים:
 הֵיטָה-לִּי דְמַעְתִּי לָחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאָמַר אֵלַי כָּל-
 הַיּוֹם אֵינִי אֱלֹהֶיךָ: אֵלֶּה אֲזַכְּרֶה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי,
 כִּי אֶעֱבֹר | בְּסֶף, אֲדִדָּם עַד-בֵּית אֱלֹהִים, בְּקוֹל-רִנָּה

יְרוּשָׁלַם, וְאִין קוֹבֵר: הֵיִינוּ חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ, לַעֲג וְקָלָם
 לְסִבְבוֹתֵינוּ: עַד-מָה יְהוָה יֵאֱהָדְוֶנִי תִאָּנַף לְנֹצַח, תִּבְעַר
 כְּמוֹ-אֵשׁ קִנְיָתֶךָ: שְׂפָךְ חַמְתְּךָ אֶל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא-
 יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ: כִּי אֲכַל
 אֶת-יַעֲקֹב, וְאַת-נֹהוּ הַשָּׁמוּ: אֶל-תִּזְכֹּר-לָנוּ עֹנֹת
 רֵאשִׁינִים, מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי דָלוּנוּ מָאָד:
 עֲזַרְנוּ | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל-דְּבַר כְּבוֹד-שְׁמֶךָ, וְהִצִּילְנוּ
 וְכִפַּר עַל-חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: לָמָּה | יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
 אֵינִי אֱלֹהֵיהֶם, יוֹדַע בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם-עֲבַדְיָךָ
 הַשְּׁפוּדִ: תִּבּוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִקַּת אִסִּיר, כַּגְּדֹל זְרוּעֶךָ
 הוֹתֵר בְּנֵי תְמוֹתָה: וְהִשָּׁב לְשִׁכְנֵינוּ שְׂבַעֲתִים אֶל-
 חִיקָם, חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרַפּוּךָ אֲדַנִּי: וְאֲנַחְנוּ עִמָּךְ | וְצִאֵן
 מִרְעִיתֶךָ, גּוֹדֵה לָךְ לְעוֹלָם, לְדוֹר וָדוֹר נִסְפַר תְּהִלְתֶּךָ:

זָכַר יְהוָה יֵאֱהָדְוֶנִי מָה-הָיְתָה לָנוּ הַבִּיטָה וְרָאָה אֶת-
 חֲרַפְתֵּנוּ: נִחַלְתֵנוּ נִהַפְכָה לְזָרִים, בְּתֵינוּ לְנִכְרִים:
 יְתוּמִים הֵיִינוּ וְאִין אָב, אֲמוֹתֵינוּ כְּאֲלֻמְנוֹת: מִיִּמֵינוּ
 בְּכֶסֶף שְׁתִּינוּ, עֲצִינוּ בְּמַחִיר יָבֹאוּ: עַל צְוֹאֲרֵנוּ נִרְדְּפָנוּ,
 יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנַח לָנוּ: מִצָּרִים נִתְּנוּ יָד, אֲשׁוּר לְשַׁבַּע
 לָחֵם: אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ וְאִינָם, וְאֲנַחְנוּ עֹנוּתֵיהֶם סָבְלָנוּ:
 עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ, פָּרַק אִין מִיָּדָם: בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא
 לְחַמְנוּ, מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְּבָר: עוֹרְנוּ כְּתַנּוֹר נִכְמְרוּ, מִפְּנֵי
 זְלַעְפוֹת רַעֲב: נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ, בְּתַלּוֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה:
 שָׂרִים בְּיָדָם נִתְּלוּ, פְּנֵי זָקֵנִים לֹא נִהָדְרוּ: בַּחוּרִים טָחוּן
 נִשְׂאָה, וּנְעָרִים בְּעֵץ כְּשָׁלוּ: זָקֵנִים מִשְׁעַר שְׂבַתוֹ, בַּחוּרִים
 מִגְּנִינָתָם: שְׂבַת מְשׁוּשׁ לִבְנוֹ, נִהַפְךָ לְאֵבֶל מְחוּלְלוֹ:
 נִפְלָה עֲטָרַת רֵאשִׁינוּ, אוּי-נָא לָנוּ כִּי חָטְאוּנוּ: עַל-זֶה הָיְתָה
 דָּוָה לִבְנוֹ, עַל-אֵלֶּה חִשְׁכוּ עֵינֵינוּ: עַל-הַר-צִיּוֹן שִׁשְׁמָם,
 שׁוֹעָלִים הִלְכוּ בּוֹ: אַתָּה יְהוָה יֵאֱהָדְוֶנִי לְעוֹלָם תִּשָּׁב,
 כְּסֹאֶךָ לְדוֹר וָדוֹר: לָמָּה לְנֹצַח תִּשְׁכַּחְנוּ, תַּעֲזֹבְנוּ לְאַרְדָּךְ
 יָמִים: הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה יֵאֱהָדְוֶנִי אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ
 כְּקֶדָם: כִּי אִם-מָאָס מֵאֲסָתָנוּ, קִצְפַת עָלֵינוּ עַד-מָאָד:

יחזור לומר פסוק "השיבנו, לסיים בדבר טוב (רב פעלים ח"ד).
הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה יֵאֱהָדְוֶנִי אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ
 כְּקֶדָם:

קדשו: נקי כפים ובר-לבב, אשר לא-נשא לשוא נפשי, ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יהוה יאהדונהי, וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דרשיו, מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים| ראשיכם והנשאו פתחי עולם, ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד, יהוה יאהדונהי עוזו וגבור, יהוה יאהדונהי גבור מלחמה: שאו שערים| ראשיכם, וישאו פתחי עולם, ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד, יהוה יאהדונהי צבאות, הוא מלך הכבוד סלה:

למנצח בנגינת, מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו, יאר פניו אתנו סלה: לדעת פארץ ורכה בכל-גוים ישועתך: יודוך עמים| אלהים, יודוך עמים כלם: ישמחו וירגנו לאמים, כי-תשפט עמים מישה, ולאמים| פארץ תנחם סלה: יודוך עמים| אלהים, יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יכולה, יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים, וייראו אותו כל-אפסי-ארץ:

הללויה| אודה יהוה יאהדונהי בכל-לבב, בסוד ישרים ועדה: גדלים מעשי יהוה יאהדונהי, דרושים לכל-חפציהם: הוד-והדר פעלו, וצדקתו עמדת לעד: זכר עשה לנפלאותיו, חנון ורחום יהוה יאהדונהי: טרף נתן ליראיו, יזכר לעולם בריתו: כח מעשיו הגיד לעמו, לתת להם נחלת גוים: מעשי ידיו אמת ומשפט, נאמנים כל-פקודיו: סמוכים לעד לעולם, עשויים באמת וישר: פדות| שלח לעמו, צוה-לעולם בריתו, קדוש ונורא שמו: ראשית חכמה| יראת יהוה יאהדונהי, שכל טוב לכל-עשיהם, תהלתו עמדת לעד:

למנצח, מזמור לדוד: בבוא-אליו נתן הנביא, באשר-בא אל-בת-שבע: חנני אלהים כחסדך, כרב רחמיוך מחה פשעי: הרב כפסני מעוני, ומחטאתי טהרני: כי-פשעי אני אדע, וחטאתי נגדי תמיד: לך לבדך| חטאתי והרע בעיניך עשיתי, למען תצדק בדברך, תזכה בשפטך: הן-בעוון חוללתו, ובחטא יחמתני אמי: הן-אמת חפצת בטחות, ובסתם

ותודה המון חונג: מה-תשתוחחין נפשי ותהמי עלי, הוחלי לאלהים כי-עוד אודנו ישועות פניו: אלהי! עלי נפשי תשתוחח, על-כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער: תהום-אל-תהום קורא לקול צנוריה, כל-משבריה וגליה עלי עברו: יומם| יצוה יהוה יאהדונהי| חסדו, ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי: אומרה| לאל סלעי, למה שכחתני, למה-קדר אלך בלחץ אויב: ברצח| בעצמותי, חרפוני צוררי, באמרם אלי כל-היום איה אלהיך: מה-תשתוחחין נפשי, ומה-תהמי עלי, הוחלי לאלהים כי-עוד אודנו, ישועת פני ואלהי:

שפטני אלהים| וריבה ריב, מגוי לא-חסיה מאיש-מרמה ועולה תפלטני: כי-אתה| אלהי מעוזי, למה זנחתני, למה-קדר אתהלך בלחץ אויב: שלח-אורך ואמתך, המה ינחוני, יביאוני אל-הר-קדשה, ואל-משכנותיך: ואבואה| אל-מובח אלהים, אל-אל שמחת גילי, ואודך בכבוד אלהים אלהי: מה-תשתוחחין נפשי, ומה-תהמי עלי, הוחלי לאלהים כי-עוד אודנו, ישועת פני ואלהי:

בימים שאין אומרים בהם תחנון אין אומרים מזמור "יענך": **למנצח**, מזמור לדוד: יענך יהוה יאהדונהי ביום צרה, ישגבך שם| אלהי יעקב: ישלח-עורך מקדש, ומציון יסעדך: יזכר כל-מנחתיה, ועולתך ידשנה סלה: יתן-לך כלבבה, וכל-עצתך ימלא: נרננה| בישועתך ובשם-אלהינו נדגל, ימלא יהוה יאהדונהי כל-משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע| יהוה יאהדונהי משיחו, יענהו משמי קדשו, בגבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים, ואנחנו| בשם-יהוה יאהדונהי אלהינו נזכיר: המה פרעו ונפלו, ואנחנו קמנו ונתעורר: יהוה יאהדונהי הושיעה, המלך יעננו ביום-קראנו:

לדוד מזמור, ליהוה יאהדונהי הארץ ומלואה, תבל וישבי בה: כי-הוא על-ימים יסדה, ועל-נהרות יכוננה: מי-יעלה בהר-יהוה יאהדונהי, ומי-יקום במקום

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו! מִלֵּךְ רַחֲמַן רַחֵם עָלֵינוּ,
טוב ומטיב הַדֶּרֶשׁ לָנוּ, שׁוֹבָה עָלֵינוּ
בְּהַמוֹן רַחֲמֶיךָ, בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנָךְ בְּנֵה בֵּיתְךָ
כְּבַתְחִלָּה, כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנוֹ, הֲרֵאנוּ בְּבִנְיָנוּ,
שֶׁמַּחְנוּ בְּתַקוּנָה, וְהֵשִׁיב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכוֹ, וְהֵשִׁיב כְּהַנִּים
לְעַבְדֶּךָ, וְלוֹיִים לְדוֹכְנָם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם, וְהֵשִׁיב
יִשְׂרָאֵל לְגִוְיָהֶם, וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ.
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתַטְעֵנוּ בְּנִבְלָנוּ, וְשֵׁם
נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת-קְרָבָנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסֻדְרָם
וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוֹב יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ אֶת-שִׁיבַת צִיּוֹן,
הֵינּוּ כְּחִלְמִים: אִזּוּ יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ
רִנָּה, אִזּוּ יֵאָמְרוּ בְּגוֹיִם, הַגִּדִיל יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ לְעִשׂוֹת עִם-
אֱלֹהֵי: הַגִּדִיל יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ לְעִשׂוֹת עִמָּנוּ, הֵינּוּ שְׂמִחִים:
שׁוֹבָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ אֶת-שְׁבִיתָנוּ, כְּאִפְיָקִים בְּנִגְבִּי:
הַזְרַעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הָלוֹךְ יִלְךְ| וּבִכָּה נִשָּׂא
מִשָּׁד-הַזֶּרַע, כֹּא-יָבֵא בְרִנָּה נִשָּׂא אֲלֻמְתָיו:

חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי: תַּחֲטְאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאִמְתָּהּ, תִּכְבַּסְנִי
וּמִשְׁלַג אֲלֶפֶיךָ: תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה, תִּגְלַגְלָה עֲצָמוֹת
דְּכִיָּת: הַסֵּתֵר פְּנִיךָ מִחֲטָאִי, וְכֹל-עוֹנֹתֵי מַחְהָ: לֵב טָהוֹר
בְּרָא-לִי אֱלֹהִים, וְרוּחַ נְכוֹן תִּדְרֹשׁ בְּקִרְבִּי: אֵל-תִּשְׁלִיכֵנִי
מִלְּפָנֶיךָ, וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אֵל-תִּקַּח מִמֶּנִּי: הִשִּׁיבָה לִּי שִׁשׁוֹן
יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: אֲלַמְּדָה פִּשְׁעִים דְּרָכֶיךָ,
וּחֲטָאִים אֲלִיךָ יִשׁוּבוּ: הֲצִילֵנִי מִדְּמִים| אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי
תְּשׁוּעָתִי, תִּרְנֵן לְשׁוֹנֵי צִדְקָתְךָ: אֲדַנִּי שְׁפָתֵי תִפְתַּח, וּפִי
יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ: כִּי| לֹא-תַחֲפֹץ זִכַּח וְאִתְּנָה, עוֹלָה לֹא
תִרְצֶה: זִכְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁפָּרָה, לֵב-נִשְׁפָּר וְנִדְבָה
אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הִיטִיבָה בְּרְצוֹנְךָ אֶת-צִיּוֹן, תִּכְנֶה
חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּם: אִזּוּ תַחֲפֹץ זִכְחֵי-צִדְקָה, עוֹלָה וְכֹלִיל, אִזּוּ
יַעֲלוּ עַל-מִזְבְּחֶךָ פְּרִים:

בימים שאין אומרים תקון רחל ידלג פסוק "עד אנה", ויאמר
-"תקום" וכו'.

עד אנה בכיה בציון ומספר בירושלים:

תקום תרחם ציון תכנה חומות ירושלים:

יש נוהגים לומר או"א ומזמור בשוב ה', כדי לפסוק בנחמה
(בא"ח וישלח).

